ČASOPIS ZA PROUČAVANJE BIBLIJSKIH ISTINA!

PORUKA SEDMOG ANĐELA

SVEZAK 1
BR. 12
1. STUDENI 2026.

„I vidjeh drugog anđela gdje leti posred neba, koji ima vječno evanđelje da navijesti onima koji žive na zemlji...”
Otkrivenje 14:6

NAUK O KRISTU I SVRHA BOŽJEG KRALJEVSTVA

Objašnjenje karte vjekova & Navodni prigovori

„Pravda će prebivati na zemlji, i mir velik zauvijek.”
Psalam 72:7

Nada za sve nacije

Dolazi pravedniji svijet!

PROUČAVANJE SVETOG PISMA
Studija XII: Objašnjenje karte koja prikazuje plan vjekova
str. 3

IMA LI NADE ZA ONE KOJI SU UMRLI NESPAŠENI?
16. Lekcija: Koja je svrha Božjeg Kraljevstva na zemlji?
str. 14

I BOG JE PLAKAO
Poglavlje 8: Navodni prigovori
str. 15

Sadržaj

Proučavanje Svetog Pisma 3
STUDIJA XII: Objašnjenje karte koja prikazuje plan vjekova

Ima li nade za one koji su umrli nespašeni? 14
16. Lekcija: Koja je svrha Božjeg Kraljevstva na zemlji?

I Bog je plakao 15
Poglavlje 8: Navodni prigovori

Riječ uredništva

Dragi čitatelji,

Pred vama je novi broj časopisa *Poruka Sedmog Anđela* (Svezak 1 / Br. 12, 1. studeni 2026.). U vremenu kada mnogi traže prave odgovore i duhovnu utjehu, naš cilj ostaje isti – rasvijetliti duboke biblijske istine i donijeti nadu umornim srcima.

U ovom broju nastavljamo s našim redovitim rubrikama: u *Proučavanju Svetog Pisma* donosimo iznimno opsežnu i detaljnu dvanaestu studiju koja objašnjava kartu Božjeg plana vjekova. Dublje ulazimo u razumijevanje epoha, žetvi i koraka koji vode do ispunjenja Božjeg nauma. Također, tražimo odgovore u rubrici *Ima li nade za one koji su umrli nespašeni* kroz 16. lekciju o svrsi Kraljevstva, te završavamo razmatranjima u rubrici *I Bog je plakao* gdje analiziramo navodne prigovore o dopuštenju zla.

Neka vam ovi pomno odabrani tekstovi budu na blagoslov i duhovnu izgradnju dok zajedno koračamo uskim putem prema životu.

STUDIJA XII.

OBJAŠNJENJE KARTE KOJA PRIKAZUJE PLAN VJEKOVA

Vjekovi — Žetve — Razine stvarnog i pripisanog položaja — Put našeg Gospodina Isusa — Put Njegovih sljedbenika — Tri razreda u nominalnoj Crkvi — Odvajanje u žetvi — Razred pomazanika proslavljen — Razred velike nevolje — Kukolj spaljen — Svijet blagoslovljen — Slavan ishod.

NA KRAJU ovog sveska priložena je karta koja prikazuje Božji plan za spasenje svijeta. Njome smo željeli vizualno, putem oka, pomoći umu u razumijevanju ponečega o progresivnom (stupnjevitom) karakteru Božjeg plana i progresivnim koracima koje moraju poduzeti svi koji ikada dostignu potpunu "promjenu" iz ljudske u božansku prirodu.

Prvo, imamo nacrt triju velikih doba (dispenzacija), A, B, C — prvo od njih, A, traje od čovjekovog stvaranja do potopa; drugo, B, od potopa do početka Kristove Milenijske (tisućgodišnje) vladavine pri Njegovom drugom dolasku; i treće, ili "Doba punine vremenâ", C, koje traje od početka Kristove vladavine u "vjekovima koji dolaze". (Efežanima 1:10; 2:7) Ova tri velika doba često se spominju u Pismu: A se naziva "svijet koji je bio"; B naš Gospodin Isus naziva "ovaj svijet", Pavao "sadašnji zli svijet", a Petar "svijet koji sada jest". C se naziva "svijet koji dolazi, u kojem prebiva pravednost", kao suprotnost sadašnjem zlom svijetu. Sada vlada zlo, a pravednici pate, dok će u svijetu koji dolazi taj poredak biti obrnut: pravednost će vladati, a zlikovci će patiti, i na kraju će svako zlo biti uništeno. [A220]

U svakom od ova tri velika doba, epoha ili "svjetova", Božji plan u odnosu na ljude ima jasan i zaseban nacrt; ipak, svako od njih samo je dio jednog velikog plana koji će, kada bude dovršen, pokazati božansku mudrost — iako ti dijelovi, promatrani odvojeno, ne uspijevaju prikazati svoj duboki naum. Budući da je prvi "svijet" ("nebesa i zemlja", ili taj poredak stvari) prošao u vrijeme potopa, slijedi da je to morao biti drugačiji poredak od "ovog sadašnjeg zlog svijeta", za koji je naš Gospodin rekao da mu je Sotona knez; stoga knez ovog sadašnjeg zlog svijeta nije bio knez svijeta koji je bio prije potopa, iako ni tada nije bio bez utjecaja. Nekoliko redaka iz Pisma baca svjetlo na Božje postupanje tijekom tog vremena, i tako daje jasan uvid u Njegov plan u cjelini.

Misao koju oni sugeriraju jest da je prvi "svijet", ili doba prije potopa, bio pod nadzorom i posebnom upravom (službom) anđela, kojima je bilo dopušteno iskušati što mogu učiniti da oporave palu i degeneriranu rasu. Bez sumnje, uz Božje dopuštenje, bili su željni to isprobati; jer se njihov interes očitovao u pjevanju i klicanju od radosti nad djelima stvaranja. (Job 38:7) Da su anđeli bili ovlašteni, iako neuspješni vladari te prve epohe, ne ukazuje samo svako spominjanje tog razdoblja, već se to razumno može zaključiti i iz apostolove opaske kada, uspoređujući sadašnje doba s prošlim i budućim, kaže (Hebrejima 2:5): "Jer nije anđelima podložio svijet koji dolazi". Ne; taj svijet bit će pod upravom Gospodina Isusa i Njegovih sunasljednika; i stoga to neće biti samo pravednija uprava od one "sadašnjeg zlog svijeta", već će biti i uspješnija od one prvog svijeta ili doba pod "upravom anđela", čija je nesposobnost da oporave rasu očita [A221] iz činjenice da je čovjekova zloća postala tako velika da je Bog u svom gnjevu i pravednom ogorčenju uništio potopom cijelu rasu koja je tada živjela, s iznimkom osam osoba. (Postanak 7:13)

Tijekom "sadašnjeg zlog svijeta", čovjeku je dopušteno da pokuša sam sobom vladati; ali zbog pada, on je pod kontrolom Sotone, "kneza ovog svijeta", protiv čijih se tajnih spletki i intriga uzaludno borio u svojim naporima oko samouprave tijekom dugog razdoblja od potopa do danas. Ovoj pokušanoj čovjekovoj vladavini pod Sotonom doći će kraj u najvećem vremenu nevolje koje je svijet ikada upoznao. I tako će biti dokazana uzaludnost ne samo anđeoske moći da spasi rasu, nego i čovjekovih vlastitih napora da postigne zadovoljavajuće uvjete.

Drugo od ovih velikih doba, B, sastoji se od tri zasebna vijeka, od kojih svaki, kao progresivni korak, vodi prema gore i naprijed u Božjem planu.

Vijek D bio je onaj tijekom kojeg je Bog posebno postupao s patrijarsima poput Abrahama, Izaka i Jakova.

Vijek E je Židovski vijek, ili razdoblje nakon Jakovljeve smrti, tijekom kojeg je Bog cjelokupno njegovo potomstvo tretirao kao svoju posebnu brigu — "svoj narod". Njima je pokazao posebnu naklonost i izjavio: "Samo sam vas poznao (priznao s naklonošću) od svih obitelji na zemlji." (Amos 3:2) Oni su, kao nacija, bili tip (slika) Kršćanske Crkve, "svetog naroda, stečenog naroda". Obećanja koja su im dana bila su tip "boljih obećanja" danih nama. Njihovo putovanje kroz pustinju do obećane zemlje bilo je tip našeg putovanja kroz pustinju grijeha do nebeskog Kanaana.

Njihove žrtve opravdavale su ih tipično (slikovito), a ne stvarno; jer krv bikova i jaraca ne može nikada odnijeti grijeh. (Hebrejima 10:4) Ali u Evanđeoskom vijeku, F, imamo "bolje žrtve", [A222] koje doista vrše pomirenje za grijehe cijelog svijeta. Imamo "kraljevsko svećenstvo", sastavljeno od svih onih koji prinose sebe Bogu kao "žive žrtve", svete i ugodne, po Isusu Kristu, koji je Poglavar ili "Prvosvećenik naše vjeroispovijesti". (Hebrejima 3:1) U Evanđeoskom vijeku nalazimo stvarnosti kojima su Židovski vijek, te njegove službe i uredbe, bili sjene. (Hebrejima 10:1)

Evanđeoski vijek, F, razdoblje je tijekom kojeg se Kristovo tijelo poziva iz svijeta i kojem se vjerom pokazuje kruna života, te iznimno velika i dragocjena obećanja pomoću kojih (kroz poslušnost pozivu i njegovim zahtjevima) mogu postati dionicima božanske prirode. (2. Petrova 1:4) Zlu je još uvijek dopušteno da vlada ili upravlja svijetom, kako bi dodirom s njim ovi bili iskušani da se vidi jesu li voljni odreći se ljudske prirode s njezinim privilegijama i blagoslovima, kao živa žrtva, postajući suobličeni Isusovoj smrti, da bi bili smatrani dostojnima biti Njemu nalik u uskrsnuću. (Psalam 17:15)

Treće veliko doba, C, sastojat će se od mnogih vjekova — "Vjekova koji dolaze". Prvi od njih, Milenijski (tisućgodišnji) vijek, G, jedini je o kojem imamo određene informacije. To je tisuću godina tijekom kojih će Krist vladati nad svim obiteljima na zemlji i time ih blagosloviti, ostvarujući "obnovu svih stvari o kojima je Bog govorio na usta svih svojih svetih proroka". (Djela apostolska 3:19-21) Tijekom tog vijeka grijeh i smrt bit će zauvijek izbrisani; jer "Krist mora vladati dok ne položi sve neprijatelje pod svoje noge... Posljednji neprijatelj koji će biti uništen je smrt" — adamska smrt. (1. Korinćanima 15:25, 26) To će biti veliko razdoblje obnove. S Kristom Isusom u toj vladavini bit će udružena Crkva, Njegova Nevjesta, Njegovo tijelo, baš kao što je obećao, rekavši: "Onome tko pobijedi dat ću da sjedne sa mnom na mom prijestolju, kao što sam i ja [A223] pobijedio i sjeo sa svojim Ocem na Njegovo prijestolje." (Otkrivenje 3:21)

"Vjekovi koji dolaze", H, nakon velikog razdoblja obnove, bit će vjekovi savršenstva, blaženstva i sreće, o čijem je djelu Pismo tiho. Dovoljno je, s ove udaljenosti, znati da će to biti vjekovi slave i blagoslova pod božanskom naklonošću.

Svako od ovih doba ima svoja zasebna vremena za početak i razvoj svog djela, i svako završava žetvom koja očituje njegove plodove. Žetva na kraju Židovskog vijeka bila je razdoblje od četrdeset godina, a trajala je od početka Isusove službe, kada Ga je Bog pomazao Duhom (Djela apostolska 10:37, 38), 29. godine po Kr., do uništenja Jeruzalema, 70. godine po Kr. U toj žetvi završio je Židovski vijek i započeo Evanđeoski vijek. Došlo je do preklapanja ovih doba, kao što je prikazano na dijagramu.

Židovski vijek završio je u određenoj mjeri kada je, na kraju svoje troipolgodišnje službe, Gospodin odbacio tu naciju, rekavši: "Evo, vaša vam se kuća ostavlja pusta." (Matej 23:38) Ipak, naklonost im se pokazivala još tri i pol godine nakon toga, ograničavanjem evanđeoskog poziva isključivo na njih, u skladu s prorokovom izjavom (Danijel 9:24-27) u pogledu sedamdeset tjedana (godina) naklonosti prema njima, u sredini posljednjega od kojih će Mesija biti pogubljen (umrijeti), ali ne za sebe. "Krist je umro [ne za sebe, nego] za naše grijehe", i tako učinio da prestanu žrtva i prinos, u sredini tog tjedna — tri i pol godine prije isteka sedamdeset tjedana saveza židovske naklonosti. Kada je prinesena prava žrtva, Jehova naravno više nije mogao priznavati one slikovite (tipične).

Postojao je, dakle, puniji smisao u kojem je taj Židovski vijek završio s krajem sedamdesetog tjedna, ili tri i pol [A224] godine nakon križa — nakon čega se Evanđelje propovijedalo i poganima, počevši s Kornelijem. (Djela apostolska 10:45) Time je njihov vijek završio što se ticalo Božje naklonosti prema židovskoj crkvi i Njegovog priznavanja iste; njihovo nacionalno postojanje prekinuto je u velikom vremenu nevolje koje je uslijedilo.

U tom razdoblju židovske žetve započeo je Evanđeoski vijek. Svrha ovog vijeka je poziv, razvoj i ispitivanje "Božjeg Krista" — Glave i tijela. Ovo je doba Duha; stoga je ispravno reći da je Evanđeoski vijek započeo pomazanjem Isusa "Svetim Duhom i snagom" (Djela apostolska 10:38; Luka 3:22; 4:1, 18) u vrijeme Njegovog krštenja. U odnosu na Crkvu, Njegovo tijelo, započeo je tri i pol godine kasnije.

"Žetva" sačinjava završno razdoblje i Evanđeoskog vijeka, tijekom kojeg opet dolazi do preklapanja dvaju vjekova — završetka Evanđeoskog vijeka i početka Vijeka obnove ili Milenijskog vijeka.

Evanđeoski vijek završava u fazama, kao i njegov uzorak ili "sjena", Židovski vijek. Kao što je tamo prvih sedam godina žetve bilo posvećeno u posebnom smislu djelu u Izraelu po tijelu i za njega, i bile su to godine naklonosti, tako i ovdje nalazimo sličnih sedam godina na koje se ukazuje da imaju isti značaj za Evanđeosku Crkvu, nakon čega slijedi razdoblje nevolje ("vatre") na svijet, kao kazna za zloću i kao priprema za vladavinu pravednosti — o čemu će biti više riječi kasnije.

Put u slavu

K, L, M, N, P, R, svaki predstavlja različitu razinu. N je razina savršene ljudske prirode. Adam je bio na ovoj razini prije nego što je sagriješio; ali od trenutka neposlušnosti pao je na izopačenu ili grešnu razinu, R, na kojoj se rađa cjelokupno njegovo potomstvo. To odgovara "Širokom putu" koji vodi [A225] u uništenje. P predstavlja razinu tipičnog (slikovitog) opravdanja, koje se pripisuje kao ostvareno žrtvama Zakona. To nije bilo stvarno savršenstvo, jer "Zakon nije ništa doveo do savršenstva". — Hebrejima 7:19.

N predstavlja ne samo razinu ljudskog savršenstva, na kojoj je nekoć bio savršeni čovjek Adam, već i položaj svih opravdanih osoba. "Krist je umro za naše grijehe, prema Pismima", i posljedično tome sve vjernike u Krista — sve koji prihvaćaju Njegovo savršeno i dovršeno djelo kao onoga koji ih opravdava — Bog, kroz vjeru, smatra opravdanima, kao da su savršeni ljudi, kao da nikada nisu bili grešnici. U Božjim očima, dakle, svi koji prihvaćaju Krista kao svog Otkupitelja pripisano su na razini ljudskog savršenstva, N. Ovo je jedino stajalište s kojeg čovjek može pristupiti Bogu ili imati bilo kakvo zajedništvo s Njim. Sve na ovoj razini Bog naziva sinovima — ljudskim sinovima. Adam je na taj način bio sin (Luka 3:38) i imao je zajedništvo s Bogom prije nego što je postao neposlušan. Svi koji prihvaćaju dovršeno otkupno djelo našeg Gospodina Isusa smatraju se ili pripisuju obnovljenima u prvobitnu čistoću; i kao rezultat toga imaju zajedništvo s Bogom.

Tijekom Evanđeoskog vijeka Bog je iznio posebnu ponudu opravdanim ljudskim bićima, govoreći im da pod određenim uvjetima mogu doživjeti promjenu prirode, da mogu prestati biti zemaljska, ljudska bića i postati nebeska, duhovna bića, poput Krista, njihovog Otkupitelja. Neki vjernici — opravdane osobe — zadovoljni su onom radošću i mirom koje imaju kroz vjeru u oprost svojih grijeha...

...i stoga se ne obaziru na glas koji ih poziva da dođu više. Drugi, potaknuti ljubavlju Božjom koja se očitovala u njihovom otkupljenju od grijeha, i osjećajući da nisu svoji, budući da su kupljeni cijenom, kažu: "Gospodine, što želiš da učinim?" Takvi imaju Gospodinov odgovor preko Pavla, koji kaže: "Zaklinjem vas, braćo, milosrđem [A226] Božjim, da prinesete svoja tijela kao živu žrtvu, svetu, ugodnu Bogu, kao svoju razumnu službu." (Rimljanima 12:1) Što apostol misli pod tim kada potiče na prinošenje nas samih kao živih žrtava? On misli da bismo Božjoj službi trebali posvetiti svaku moć i talent koji posjedujemo, kako bismo od sada živjeli ne za sebe, ni za prijatelje, ni za obitelj, ni za svijet, ni za bilo što drugo, osim za Onoga koji nas je kupio svojom vlastitom dragocjenom krvlju, i u poslušnoj službi Njemu.

Ali budući da Bog ne bi prihvatio okaljane ili nesavršene slikovite (tipične) žrtve, i budući da smo svi postali grešnici kroz Adama, možemo li mi biti prihvatljive žrtve? Pavao pokazuje da smo mi prihvatljive žrtve samo zato što smo sveti. Mi nismo sveti poput Isusa, koji nije poznavao grijeh, jer smo iz osuđene rase; niti smo sveti zato što smo u potpunosti uspjeli postići savršenstvo u ponašanju, jer i ne smatramo da smo postigli to savršenstvo na koje smo pozvani; nego mi imamo to blago u (krhkim i propustljivim) zemljanim posudama, kako bi se vidjelo da slava našeg konačnog savršenstva dolazi od Božje naklonosti, a ne od naše vlastite sposobnosti. Ali naša svetost, i naša prihvatljivost Bogu kao žrtava, proizlazi iz činjenice da nas je Bog besplatno opravdao od svakog grijeha, kroz našu vjeru u Kristovu žrtvu za nas.

Svi koji cijene i slušaju ovaj poziv raduju se što su smatrani dostojnima trpjeti sramotu za Kristovo ime, i ne gledaju na ono što se vidi, nego na ono što se ne vidi — na "krunu života" — "nagradu našega visokog poziva u Kristu Isusu" i "slavu koja će se očitovati u nama". Ovi, od trenutka posvećenja Bogu, više se ne smatraju ljudima, već kao da su začeti od Boga kroz riječ istine — više nisu ljudska, već od tada nadalje duhovna djeca. Oni su sada na jedan korak bliže nagradi nego kada su tek povjerovali. Ali njihovo duhovno biće još je uvijek nesavršeno: oni su tek začeti, a ne [A227] još rođeni od Duha.

Oni su duhovna djeca u zametku, na razini M — razini duhovnog začeća. Budući da su začeti od Duha, više se ne smatraju ljudskima, već duhovnima; jer su ljudsku prirodu, nekoć njihovu, nekoć opravdanu, sada predali ili je smatraju mrtvom — živom žrtvom, svetom, ugodnom Bogu i prihvaćenom od Njega. Oni su sada nova stvorenja u Kristu Isusu: staro (ljudske nade, volja i ambicije) je prošlo, i sve je postalo novo; jer "niste u tijelu, nego u duhu, ako Duh Božji prebiva u vama". (2. Korinćanima 5:17; Rimljanima 8:9) Ako ste začeti od Duha, "vi ste (kao ljudska bića) mrtvi, i vaš je život skriven s Kristom u Bogu."

Razina L predstavlja stanje savršenog duhovnog bića; ali prije nego što se razina L može dosegnuti, moraju se ispuniti uvjeti našeg saveza. Jedno je sklopiti savez s Bogom da ćemo biti mrtvi za sve ljudske stvari, a sasvim je drugo provoditi taj savez kroz čitavu našu zemaljsku karijeru — držeći "tijelo u pokornosti" (mrtvo), sklanjajući vlastitu volju iz vida i vršeći samo Gospodinovu volju. Ulazak na razinu L naziva se rođenjem, ili potpunim ulaskom u život kao duhovno biće. Čitava Crkva ući će na ovu razinu kada bude sakupljena (izabrana) iz svijeta u "žetvi" ili na kraju Evanđeoskog vijeka. "Mrtvi u Kristu uskrsnut će prvi." Tada ćemo mi, koji smo živi i preostali, biti promijenjeni u trenutku — učinjeni savršenim duhovnim bićima s tijelima sličnim Kristovom slavnom tijelu (jer "ovo smrtno mora se obući u besmrtnost"). Tada će to što je djelomično (stanje začeća s raznim preprekama tijela kojima smo sada podložni) biti uklonjeno kada dođe ono što je savršeno.

Ali postoji još jedan daljnji korak koji treba poduzeti izvan savršenstva duhovnog bića, a to je prelazak u "slavu koja će uslijediti" — razinu K. Ovdje ne mislimo na slavu osobe, već na slavu moći ili službe. Dostizanje razine L [A228] donosi potpunu osobnu slavu; tj. slavno biće, slično Kristu. Ali nakon što smo tako usavršeni, i učinjeni potpuno sličnima našem Gospodinu i Glavi, bit ćemo udruženi s Njim u "slavi" moći i službe — sjediti s Njim na Njegovom prijestolju, baš kao što je On, nakon što je usavršen u svom uskrsnuću, uzvišen zdesna Veličanstvu na visini. Tako ćemo ući u vječnu slavu, razinu K.

Pažljivo proučimo sada kartu i obratimo pozornost na njezine ilustracije različitih obilježja Božjeg plana. U ovim ilustracijama koristimo lik piramide kako bismo prikazali savršenstvo, zbog njezine prikladnosti i zbog očitog upućivanja na nju u Pismu.

Adam je bio savršeno biće, piramida a. Obratite pozornost na njegov položaj — na razini N, koja predstavlja ljudsko savršenstvo. Na razini R, razini grijeha i nesavršenstva ili izopačenoj razini, piramida bez vrha, b, nesavršeni lik, predstavlja palog Adama i njegovo potomstvo — izopačeno, grešno i osuđeno.

Abraham i drugi iz tog vremena, opravdani na zajedništvo s Bogom zbog vjere, predstavljeni su piramidom (c) na razini N. Abraham je bio član izopačene ljudske obitelji i po prirodi je pripadao ostalima na razini R; ali Pavao nam kaže da je Abraham opravdan vjerom; to jest, Bog ga je smatrao bezgrešnim i savršenim čovjekom zbog njegove vjere. To ga je, prema Božjoj procjeni, uzdiglo iznad svijeta izopačenih grešnih ljudi na razinu N; i iako je u stvarnosti još uvijek bio nesavršen, bio je primljen u naklonost koju je Adam izgubio, to jest, u zajedništvo s Bogom kao "prijatelj". (Jakov 2:23) Svi na savršenoj (bezgrešnoj) razini N prijatelji su Božji, a On je njihov prijatelj; ali grešnici (na razini R) su u neprijateljstvu protiv Boga — "neprijatelji zbog zlih djela".

Svijet čovječanstva nakon potopa, predstavljen likom d, još uvijek je bio na razini R — i dalje u neprijateljstvu, gdje ostaje [A229] sve dok Evanđeoska Crkva ne bude izabrana i ne započne Milenijski vijek.

"Izrael po tijelu", tijekom Židovskog vijeka, kada su ih slikovite žrtve bikova i jaraca čistile (ne stvarno, nego slikovito, "jer Zakon nije ništa priveo savršenstvu" — Hebrejima 7:19), bio je tipično opravdan, stoga su oni (e) na razini P, razini tipičnog opravdanja, koje je trajalo od davanja Zakona na gori Sinaj dok Isus nije ukinuo Zakon, pribivši ga na svoj križ. Tamo je tipično opravdanje završilo uspostavom "boljih žrtava" od židovskih tipova (slika), onih koje stvarno "odnose grijeh svijeta" i "čine one koji im pristupaju [stvarno] savršenima". (Hebrejima 10:1)

Vatra kušnje i nevolje kroz koju je prošao tjelesni Izrael kada je Isus bio prisutan, prosijavajući ih i vadeći iz njihove nominalne crkve pšenicu, "prave Izraelce", i posebno kada je, nakon odvajanja pšenice, "spalio pljevu [otpadni dio tog sustava] neugasivom vatrom", ilustrirana je likom f. Bilo je to vrijeme nevolje koje oni nisu imali moći spriječiti. Vidi Luka 3:17; 21:22; 1. Solunjanima 2:16.

Isus je u dobi od trideset godina bio savršen, zreo čovjek (g), ostavivši slavu duhovnog stanja i postavši čovjekom kako bi On (po Božjoj milosti) okusio smrt za svakoga. Pravda Božjeg zakona je apsolutna: oko za oko, zub za zub i život za život. Bilo je nužno da savršen čovjek umre za čovječanstvo, jer su zahtjevi pravde mogli biti ispunjeni samo na taj način. Smrt anđela nije mogla ništa više platiti kaznu i osloboditi čovjeka nego što je to mogla smrt "bikova i jaraca, koja ne može nikada odnijeti grijeh". Stoga je Onaj koji je nazvan "Početkom Božjeg stvaranja" postao čovjek, "postao je tijelo", kako bi mogao dati tu otkupninu (odgovarajuću cijenu) kojom će otkupiti čovječanstvo. Morao je [A230] biti savršen čovjek jer inače ne bi mogao učiniti ništa više od bilo kojeg člana pale rase da plati tu cijenu. On je bio "svet, nedužan, neokaljan i odvojen od grešnika". Uzeo je isti oblik ili obličje kakvo imaju grešnici — "obličje grešnog tijela" — ljudsko obličje. Ali On je to obličje uzeo u njegovom savršenstvu: nije imao udjela u njegovom grijehu niti je dijelio njegovu nesavršenost, osim što je dragovoljno dijelio tuge i boli nekih tijekom svoje službe, preuzimajući njihove boli i nemoći dok im je prenosio svoju vitalnost, zdravlje i snagu. Pisano je da je "On sam uzeo naše nemoći i ponio naše bolesti" (Izaija 53:4), i da "je iz Njega izlazila sila [život, vitalnost, snaga] i sve ih liječila". (Marko 5:30; Luka 6:19; Matej 8:16, 17)

Našavši se u obličju kao (savršen) čovjek, ponizio je samoga sebe i postao poslušan do smrti. Predstavio je samoga sebe Bogu, govoreći: "Evo, dolazim (u svitku knjige pisano je o meni) vršiti tvoju volju, o Bože" — i simbolizirao to posvećenje krštenjem u vodi. Kada je tako predstavio sebe, posvetivši svoje biće, Njegov je prinos bio svet (čist) i prihvatljiv Bogu, koji je pokazao svoje prihvaćanje ispunivši Ga svojim Duhom i snagom — kada je sveti Duh sišao na Njega i tako Ga pomazao.

Ovo ispunjenje Duhom bilo je začeće u novu prirodu — božansku — koja će se u potpunosti razviti ili roditi kada On u potpunosti izvrši prinošenje — žrtvu ljudske prirode. Ovo začeće bilo je korak više u odnosu na ljudske uvjete, i prikazano je piramidom h, na razini M, razini duhovnog začeća. Na ovoj je razini Isus proveo tri i pol godine svog života — sve dok Njegovo ljudsko postojanje nije završilo na križu. Zatim, nakon što je bio mrtav tri dana, uskrsnuo je u život — u savršenstvo duhovnog bića (i, razina L), rođen od Duha — "prvorođenac od mrtvih". "Ono što je rođeno od Duha jest duh." Stoga je Isus, pri svom [A231] uskrsnuću i nakon njega, bio duh — duhovno biće, i više ni u kojem smislu nije bio ljudsko biće.

Istina, nakon svog uskrsnuća imao je moć pojaviti se, i pojavljivao se kao čovjek, kako bi mogao poučavati svoje učenike i dokazati im da više nije mrtav; ali On nije bio čovjek i više nije bio podložan ljudskim uvjetima, nego je mogao dolaziti i odlaziti kao vjetar (čak i kada su vrata bila zatvorena), i nitko nije mogao reći odakle je došao ni kamo je otišao. "Tako je i sa svakim tko je rođen od Duha." (Ivan 3:8) Usporedi Ivan 20:19, 26.

Od trenutka Njegovog posvećenja na žrtvu, u vrijeme Njegovog krštenja, ljudska se priroda smatrala mrtvom — i tu se smatra da je započela nova priroda, koja je bila dovršena u uskrsnuću, kada je dosegao savršenu duhovnu razinu, L — uskrsnuvši u duhovnom tijelu.

Četrdeset dana nakon svog uskrsnuća, Isus je uzašao veličanstvu na visinama — razini božanske slave, K (piramida k). Tijekom Evanđeoskog vijeka On je u slavi (l), "sjedi s Ocem na Njegovom prijestolju", i On je Glava svojoj Crkvi na zemlji — njezin upravitelj i vodič. Tijekom čitavog ovog Evanđeoskog vijeka Crkva je u procesu razvoja, stege i ispita, sa svrhom da na kraju ili u žetvi vijeka može postati Njegova Nevjesta i sunasljednica. Zato ona ima zajedništvo u Njegovim patnjama, kako bi bila i proslavljena zajedno s Njim (razina K), kada za to dođe pravo vrijeme.

Koraci Crkve u slavu isti su kao i oni njezinog Vođe i Gospodina, koji "nam je ostavio primjer da idemo Njegovim stopama" — osim što Crkva polazi s niže razine. Naš Gospodin je, kao što smo vidjeli, došao na svijet na razini ljudskog savršenstva, N, dok smo svi mi iz adamske rase na nižoj razini, R — razini grijeha, nesavršenstva i neprijateljstva protiv Boga. Prvo što je za nas neophodno jest, dakle, biti opravdani, te tako dospjeti na razinu [A232] N. Kako se to postiže? Je li to dobrim djelima? Ne; grešnici ne mogu činiti dobra djela. Mi nismo mogli preporučiti sebe Bogu, pa je "Bog pokazao svoju ljubav prema nama time što je Krist, dok smo još bili grešnici, umro za nas." (Rimljanima 5:8) Prema tome, uvjet pod kojim dolazimo na opravdanu ili savršenu ljudsku razinu jest to da je Krist umro za naše grijehe, otkupio nas i uzdignuo nas, "kroz vjeru u Njegovu krv", na savršenu razinu, s koje smo, u Adamu, pali.

"Mi smo opravdani [uzdignuti na razinu N] vjerom." I "opravdani vjerom, imamo mir s Bogom" (Rimljanima 5:1), te nas Bog više ne smatra neprijateljima, već opravdanim ljudskim sinovima, na istoj razini kao što su Adam i naš Gospodin Isus, osim što su oni bili stvarno savršeni, dok se nas samo tako pripisuje od Boga. To pripisano opravdanje ostvarujemo kroz vjeru u Božju Riječ, koja kaže: Vi ste "kupljeni", "otkupljeni", "besplatno opravdani od svega". Mi stojimo pred Božjim očima besprijekorni, bez mrlje i sveti u haljinama Kristove pravednosti koje su nam pripisane vjerom. Naše grijehe On je pristao primiti na sebe (da mu se pripišu), kako bi mogao podnijeti našu kaznu umjesto nas; i On je umro za nas, kao da je On bio grešnik. Njegova pravednost se stoga pripisuje svima koji prihvaćaju Njegovo otkupljenje, a sa sobom donosi sva prava i blagoslove koji su prvobitno posjedovani prije nego što je grijeh ušao. Ona nas obnavlja u život i zajedništvo s Bogom. To zajedništvo možemo imati odmah, vršenjem vjere, a život i potpunije zajedništvo i radost zajamčeni su nam — u Božje "određeno vrijeme".

Ali upamtite da, iako je opravdanje blagoslovljena stvar, ono ne mijenja našu prirodu:* mi smo i dalje ljudska bića.

**Riječ priroda koristi se u prilagođenom smislu kada se za čovjeka kaže da je zle naravi (ill-natured). Strogo govoreći, nijedan čovjek nije zao po prirodi. Ljudska priroda je "vrlo dobra", zemaljska slika božanske prirode. Dakle, svaki čovjek ima dobru prirodu, problem je u tome što je ta dobra priroda postala izopačena. Zato je neprirodno da čovjek bude zao, brutalan itd., a prirodno mu je da bude bogolik. Upravo u tom, primarnom smislu mi iznad koristimo riječ priroda. Kristom smo opravdani na potpuni povratak svim privilegijama i blagoslovima naše ljudske prirode — zemaljske slike Božje. [A233]*

Spašeni smo iz jadnog stanja grijeha i otuđenosti od Boga, i umjesto da budemo ljudski grešnici, mi smo ljudski sinovi; i sada, budući da smo sinovi, Bog nam se tako i obraća. Tijekom Evanđeoskog vijeka On je pozivao "malo stado" "sunasljednika", govoreći: "Sine moj, daj mi svoje srce" — to jest, daj mi sebe, sve svoje zemaljske moći, svoju volju, svoje talente, sve svoje, baš kao što ti je Isus ostavio primjer; a ja ću od tebe učiniti sina na višoj razini od ljudske.

Učinit ću te duhovnim sinom, s duhovnim tijelom poput onog uskrslog Isusa — "slikom bića Očeva". Ako se odrekneš svih zemaljskih nada, ambicija, ciljeva itd., potpuno posvetiš ljudsku prirodu i istrošiš je u mojoj službi, dat ću ti višu prirodu od ostatka tvoje rase; učinit ću te "dionikom božanske prirode" — "nasljednikom Božjim i sunasljednikom s Isusom Kristom, ako s njim trpiš, da s njim budeš i proslavljen."

Oni koji ispravno cijene ovu nagradu koja je pred njih stavljena u evanđelju rado odbacuju svaki teret i strpljivo trče određenu trku, kako bi je osvojili. Od nas se nisu tražila djela da bismo osigurali svoje opravdanje: naš Gospodin Isus učinio je svo djelo koje se moglo učiniti u tu svrhu, i kada smo vjerom prihvatili Njegovo dovršeno djelo, bili smo opravdani, uzdignuti na razinu N. Ali sada, ako želimo ići dalje, ne možemo ići bez djela. Istina, ne smijemo izgubiti našu vjeru, jer bismo time izgubili i naše opravdanje; ali budući da smo opravdani, i budući da ostajemo u vjeri, sposobni smo (kroz milost koja nam je dana našim začećem od Duha) činiti djela, donositi plod koji je prihvatljiv Bogu. A Bog to i zahtijeva; [A234] jer to je žrtva koju smo se u savezu obvezali prinijeti. Bog zahtijeva da pokažemo koliko cijenimo veliku nagradu tako što ćemo za nju dati sve što imamo i jesmo; ne ljudima, nego Bogu — žrtvu svetu i, po Kristu, Njemu ugodnu — našu razumnu službu.

Kada prinosimo sve te stvari, mi kažemo: Gospodine, kako bi Ti htio da predam Tebi ovu svoju žrtvu, svoje vrijeme, talent, utjecaj itd.? Zatim, istražujući Božju Riječ tražeći odgovor, čujemo Njegov glas koji nas upućuje da predamo sve Njemu kao što je to učinio naš Gospodin Isus, čineći dobro svim ljudima kako imamo priliku, posebno onima koji su ukućani u vjeri — služeći im duhovnom ili prirodnom hranom, odijevajući ih u Kristovu pravednost ili u zemaljsku odjeću, prema našim mogućnostima ili prema njihovim potrebama. Predavši sve, mi smo začeti od Duha, dosegli smo razinu M; i sada, kroz silu koja nam je dana, budemo li je koristili, bit ćemo sposobni ispuniti čitav naš savez i izaći kao pobjednici, i više nego pobjednici, kroz (silu ili Duh) Onoga koji nas je ljubio i kupio nas svojom vlastitom dragocjenom krvlju. Ali, hodajući tako Isusovim stopama:

"Nemoj nikad misliti da je pobjeda izvojevana,
Niti ijednom ugodno sjesti.
Tvoje mukotrpno djelo neće biti gotovo
Sve dok svoju krunu ne osvojiš."

Kruna će biti osvojena kada, poput našeg vjernog brata Pavla, budemo vodili dobru bitku i dovršili trku, ali ne ranije. Do tada, plamen i kad naše žrtve rada i služenja moraju se svakodnevno uzdizati — kao žrtva ugodnog mirisa Bogu, prihvatljiva kroz Isusa Krista, našega Gospodina.

Oni iz ovog razreda pobjednika koji "spavaju" bit će uskrsnuti kao duhovna bića, razina L, a oni iz istog razreda koji su živi i ostanu do dolaska Gospodinova bit će [A235] "promijenjeni" na istu razinu duhovnog bića, i neće "spavati" ni trenutka, iako će "promjena" zahtijevati raspadanje zemljane posude. Više neće biti slaba, zemaljska, smrtna, propadljiva bića, već će ovi tada biti u potpunosti rođeni od Duha — nebeska, duhovna, neraspadljiva, besmrtna bića. (1. Korinćanima 15:44, 52)

Ne znamo koliko će vremena proći nakon njihove "promjene", ili usavršavanja kao duhovnih bića (razina L), prije nego što kao cjelovito i potpuno društvo budu proslavljeni (razina K) s Gospodinom, sjedinjeni s Njim u sili i velikoj slavi. Smatramo da je ovo ujedinjenje i potpuno proslavljenje cijelog Kristovog tijela s Glavom "svadba Janjetova" s Njegovom Nevjestom, kada ona u potpunosti uđe u radosti svog Gospodina.

Pogledajte ponovno kartu — n, m, p, q su četiri različita razreda koji zajedno predstavljaju nominalnu Evanđeosku Crkvu u cjelini, koja tvrdi da je Kristovo tijelo. I razred n i m su na duhovno začetoj razini, M. Ova dva razreda postojala su zajedno tijekom čitavog Evanđeoskog vijeka; oba su sklopila savez s Bogom da će postati žive žrtve; oba su "prihvaćena u Ljubljeniome" i začeta od Duha kao "nova stvorenja". Razlika između njih je sljedeća: n predstavlja one koji ispunjavaju svoj savez i koji su s Kristom mrtvi za zemaljsku volju, ciljeve i ambicije, dok m predstavlja veće društvo duhovno začete djece koja su sklopila savez, ali koja, nažalost, uzmiču pred izvršenjem svog saveza. Razred n sastoji se od pobjednika koji će biti Kristova Nevjesta, koji će sjediti s Gospodinom na Njegovom prijestolju u slavi — razina K. To je "malo stado" kojem se svidjelo Ocu dati Kraljevstvo. (Luka 12:32) Oni iz razreda m uzmiču pred smrću ljudske volje, ali Bog ih i dalje ljubi, i stoga će ih dovesti putem nevolja i problema na razinu L, savršenu duhovnu razinu. Ali oni će [A236] izgubiti pravo na razinu K, prijestolje slave, jer nisu bili pobjednici. Ako cijenimo ljubav našeg Oca, ako želimo odobravanje našeg Gospodina, ako težimo biti udovi Njegovog tijela, Njegova Nevjesta, i sjediti na Njegovom prijestolju, moramo vjerno i spremno ispunjavati naš savez žrtve.

Većina nominalne Crkve predstavljena je dijelom p. Zabilježite da oni nisu na razini M, nego na razini N. Oni su opravdani, ali ne i posvećeni. Nisu se u potpunosti posvetili Bogu, pa stoga nisu ni začeti kao duhovna bića.

Oni su, međutim, viši od svijeta, jer prihvaćaju Isusa kao svoju otkupninu od grijeha; ali nisu prihvatili visoki poziv ovog vijeka da postanu dio duhovne obitelji Božje. Ako ustraju u vjeri i potpuno se podlože pravednim zakonima Kristovog Kraljevstva u Vremenima obnove, oni će konačno dostići sličnost savršenog zemaljskog čovjeka, Adama. U potpunosti će vratiti sve ono što je izgubljeno kroz njega. Dostići će isto ljudsko savršenstvo, mentalno, moralno i fizičko, i opet će biti na Božju sliku, kakav je bio Adam; jer za sve to su i otkupljeni. Njihov položaj opravdanja, razina N, kao onih koji su čuli i povjerovali u spasenje kroz Krista, poseban je blagoslov u kojem vjerom uživaju prije nego općeniti svijet (jer svi će u Milenijskom vijeku biti dovedeni do točne spoznaje Istine). Ovi će, međutim, imati prednost ranijeg početka i izvjesnog napretka u ispravnom smjeru. Ali razred p propušta iskoristiti pravu dobrobit ovog opravdanja vjerom u sadašnjem vremenu. Ono je sada darovano s posebnom svrhom da omogući nekima da prinesu prihvatljivu žrtvu i postanu razred n kao udovi "Kristovog tijela". Oni iz razreda p primaju Božju milost [opravdanje] "uzalud" (2. Korinćanima 6:1): ne uspijevaju je iskoristiti da nastave i predaju sebe kao prihvatljive žrtve, tijekom ovog vremena u [A237] kojem su žrtve Bogu prihvatljive. Iako nisu "sveti", niti udovi posvećenog "tijela", apostol pripadnike ovog razreda naziva "braćom". (Rimljanima 12:1) U istom smislu čitava rasa će, kada bude obnovljena, zauvijek biti braća Kristova i djeca Božja, premda drugačije prirode. Bog je Otac svima koji su u skladu s Njim, na svakoj razini i svake prirode.

Drugi razred povezan s nominalnom Crkvom, koji nikada nije povjerovao u Isusa kao žrtvu za svoje grijehe, i koji shodno tome nije opravdan — nije na razini N — predstavljen je ispod razine N dijelom q. To su "vukovi u ovčjem runu"; ipak sebe nazivaju kršćanima i priznati su kao članovi nominalne Crkve. Oni uistinu nisu vjernici u Krista kao svog Otkupitelja; oni pripadaju razini R; oni su dio svijeta, ne pripadaju Crkvi i velika su joj šteta. U ovom pomiješanom stanju, s ovim različitim razredima, n, m, p i q, koji su međusobno pomiješani i svi se nazivaju kršćanima, Crkva je postojala tijekom cijelog Evanđeoskog vijeka. Kao što je naš Gospodin unaprijed rekao, nominalno kraljevstvo nebesko (nominalna Crkva) je poput polja posijanog pšenicom i kukoljem. A On je rekao da će "pustiti da oboje raste zajedno do žetve" na kraju vijeka. U vrijeme žetve reći će žeteocima ("anđelima" — glasnicima): Skupite kukolj i svežite ga u snopove da se spali, a pšenicu skupite u moju žitnicu. (Matej 13:38, 41, 49)

Ove nam Gospodinove riječi pokazuju da je, iako je namjeravao da oboje rastu zajedno tijekom vijeka i budu prepoznati kao članovi nominalne Crkve, Njegova namjera bila i to da dođe vrijeme razdvajanja između tih različitih elemenata, kada će biti objavljeni oni koji su istinska Crkva, Njegovi sveti (n), koje Bog odobrava i priznaje kao svoje. (Matej 13:39) [A238]

Tijekom Evanđeoskog vijeka raslo je dobro sjeme, a s njime i kukolj ili krivotvorine. "Dobro sjeme su djeca kraljevstva", duhovna djeca, razredi n i m, dok je "kukolj djeca Zloga". Cijeli razred q i mnogi iz razreda p stoga su "kukolj"; jer "nitko ne može služiti dvojici gospodara", i "sluge ste onoga kome se pokoravate". Budući da oni iz razreda p ne posvećuju svoju službu i talente Gospodinu koji ih je kupio — što je razumna služba — bez sumnje daju mnogo od svog vremena i talenata doista u suprotnosti s Bogom, a time i u službu neprijatelju.

Sada primijetite na karti žetvu ili kraj Evanđeoskog vijeka; primijetite dva dijela na koja je podijeljen — sedam godina i trideset i tri godine, točnu paralelu žetvi Židovskog vijeka. Ova žetva, baš kao i židovska, prvo treba biti vrijeme ispita i rešetanja za Crkvu, a nakon toga vrijeme gnjeva ili izlijevanja "sedam posljednjih pošasti" na svijet, uključujući i nominalnu Crkvu. Židovska crkva bila je "sjena" ili obrazac na tjelesnoj razini za sve ono u čemu Evanđeoska Crkva uživa na duhovnoj razini. Ono što je ispitalo tjelesni Izrael u žetvi njihovog vijeka bila je ISTINA koja im je tada bila predstavljena. Istina koja je tada došla na vrijeme bila je srp, i ona je odvojila "prave Izraelce" od nominalne židovske crkve; a prave pšenice je bio samo djelić u usporedbi s onima koji su se samo izjašnjavali kao vjernici (profesori vjere). Isto je i u žetvi ovog vijeka. Žetva Evanđeoskog vijeka, kao i Židovskog vijeka, pod nadzorom je glavnog žeteoca, našeg Gospodina Isusa, koji tada mora biti prisutan. (Otkrivenje 14:14) Prvo djelo našeg Gospodina u žetvi ovog vijeka bit će odvajanje onog što je pravo od onog što je lažno. Zbog njenog pomiješanog stanja, Gospodin nominalnu Crkvu [A239] naziva "Babilon" — zbrka; a žetva je vrijeme za odvajanje različitih razreda u nominalnoj Crkvi te za sazrijevanje i usavršavanje razreda n. Pšenica će biti odvojena od kukolja, zrela pšenica od nezrele itd. Oni iz razreda n su "prvine" pšenice, i nakon odvajanja, u svoje će vrijeme postati Kristovom Nevjestom i zauvijek biti sa svojim Gospodinom i Njemu nalik.

Odvajanje ovog malog stada iz Babilona prikazano je likom s. Ona je na putu da postane jedno s Gospodinom, da nosi Njegovo ime i dijeli Njegovu slavu. Proslavljeni Krist, Glava i tijelo, prikazan je likom w. Likovi t, u i v predstavljaju Babilon — nominalnu Crkvu — koji pada, raspada se tijekom "vremena nevolje" u "dan našeg Gospodina". Iako se to može činiti kao užasna stvar, zapravo će to biti od velike koristi za svu pravu pšenicu. Babilon pada zato što nije ono za što se izdaje. Nominalna Crkva sadrži mnoge licemjere, koji su se povezali s njom zbog njezinog uglednog statusa u očima svijeta, i koji svojim ponašanjem čine da Babilon postane smrad u nozdrvama svijeta. Gospodin je uvijek znao njihov pravi karakter, ali, prema svojoj namjeri, On ih ostavlja na miru do žetve, kada će "skupiti iz [ili od] Njegovog kraljevstva [istinske Crkve, te povezati u snopove] sve sablazni i one koji čine bezakonje, i baciti ih u ognjenu peć [nevolju, razornu za njihov nominalni sustav i lažno izjašnjavanje o vjeri]... Tada će pravednici [razred n] zasjati kao sunce u kraljevstvu svoga Oca." (Matej 13:41-43) Nevolja koja dolazi na Crkvu u velikoj će mjeri biti uzrokovana rastom nevjerstva i spiritizma, raznih vrsta, što će biti teška iskušenja jer Babilon drži mnoge nauke suprotne Božjoj Riječi. Baš kao što je u žetvi Židovskog vijeka Kristov križ bio Židovu, koji je očekivao slavu i moć, kamen spoticanja, a svjetovno mudrom Grku ludost, tako će i u žetvi [A240] Evanđeoskog vijeka ponovno biti kamen spoticanja i stijena sablazni.

Svatko tko je na Kristu gradio bilo što drugo osim zlata, srebra i dragog kamenja istine, i karaktera usklađenog s njome, naći će se u teškoj nevolji tijekom vremena gnjeva ("vatre"); jer će sve drvo, sijeno i slama nauka i prakse biti izgorjeli. Oni koji su ispravno gradili, i koji slijedom toga posjeduju odobreni karakter, predstavljeni su likom s, dok t predstavlja "veliko mnoštvo" ("veliko društvo"), začeto od Duha, ali koje je gradilo drvom, sijenom i slamom — to je pšenica, ali ne potpuno dozrela u vrijeme skupljanja prvina (s). Oni (t) gube nagradu prijestolja i božansku prirodu, ali će na kraju dostići rođenje kao duhovna bića nižeg reda od božanske prirode. Iako su oni uistinu posvećeni, njih u tolikoj mjeri nadvladava svjetovni duh da ne uspijevaju prinijeti svoj život kao žrtvu.

Čak i u "žetvi", dok se živi udovi Nevjeste istinom odvajaju od drugih, uši ostalih, uključujući razred t, bit će teške za slušanje. Oni će biti spori da vjeruju i spori da djeluju u to vrijeme odvajanja. Oni će, bez sumnje, biti jako zaprepašteni kada kasnije shvate da je Nevjesta upotpunjena i sjedinjena s Gospodinom, a da su oni, jer su bili tako bezvoljni i preopterećeni, izgubili tu veliku nagradu; ali ljepota Božjeg plana, koju će tada početi razabirati kao plan ljubavi, kako za njih tako i za cijeli svijet čovječanstva, potpuno će nadvladati njihovu tugu, pa će klicati: "Aleluja! Jer zakraljeva Gospodin Bog Svevladar. Radujmo se i kličimo i podajmo slavu Njemu, jer dođe svadba Janjetova i Njegova je žena sebe pripravila." (Otkrivenje 19:6, 7) Zapazite također obilnu Gospodinovu proviziju: šalje im se poruka — Iako vi niste Janjetova Nevjesta, možete biti prisutni na svadbenoj večeri — "Blago onima koji su [A241] pozvani na Janjetovu svadbenu večeru." (Stih 9) Ovo će društvo, u svoje vrijeme, kroz Gospodinove kazne, u potpunosti doći u sklad s Njim i Njegovim planom, te će oprati svoje haljine, kako bi na kraju dosegli položaj tik do Nevjeste — y, na duhovnoj razini, L. (Otkrivenje 7:14, 15)

Vrijeme nevolje, onako kako će utjecati na svijet, dogodit će se nakon što Babilon počne padati i raspadati se. To će biti prevrat cijelog ljudskog društva i vlada, čime će se svijet pripremiti za vladavinu pravednosti. Tijekom vremena nevolje, tjelesni Izrael (e), koji je bio odbačen dok ne uđe punina pogana, bit će vraćen u Božju naklonost, a Evanđeoska Crkva, ili duhovni Izrael, bit će upotpunjena i proslavljena. Tijekom Milenijskog vijeka Izrael će biti glavna nacija na zemlji, na čelu svih onih na zemaljskoj razini bića, a u to jedinstvo i sklad će postepeno biti privučeni svi poslušni.

Njihova obnova do savršene ljudske prirode, kao i ona svijeta općenito, bit će polagano djelo za čije će potpuno ostvarenje biti potreban čitav Milenijski vijek. Tijekom te tisućgodišnje Kristove vladavine rezultati adamske smrti postupno će biti progutani ili uništeni. Njeni različiti stadiji — bolest, bol i slabost, kao i grobnica — podložit će se poslušnosti moći Velikog Obnovitelja, sve dok na kraju tog vijeka velika piramida s naše karte ne bude potpuna.

Krist (x) će biti Glava svemu — velikom mnoštvu, anđelima i ljudima — odmah do Oca; sljedeće po redu ili rangu bit će veliko mnoštvo, duhovna bića (y), zatim anđeli; onda Izrael po tijelu (z), uključujući samo prave Izraelce, na čelu zemaljskih nacija; pa onda svijet ljudi (W), vraćen u savršenstvo bića, poput glave ljudske rase, Adama, prije no što je sagriješio. Ova obnova ostvarit će se postepeno tijekom Milenijskog vijeka — "vremena obnove". (Djela apostolska 3:21) Neki će, međutim, biti uništeni iz [A242] naroda: prvo, svi koji uz potpuno svjetlo i priliku tijekom sto godina odbiju napredovati prema pravednosti i savršenstvu (Izaija 65:20); i drugo, oni koji su, nakon napredovanja do savršenstva, u završnom ispitivanju na kraju Milenija proglašeni nevjernima. (Otkrivenje 20:9) Takvi umiru drugom smrću, iz koje nije obećano uskrsnuće ni obnova. Ali predviđeno je jedno potpuno individualno iskušavanje. Ali samo jedna će otkupnina ikada biti dana. Krist više ne umire.

Kada gledamo veliki plan našeg Oca za uzvišenje Crkve i blagoslivljanje Izraela i svih obitelji na zemlji preko nje kroz obnovu svih stvari, podsjeća nas to na pjesmu anđela: "Slava Bogu na visini; na zemlji mir, ljudima dobra volja!" To će biti ispunjenje Božjeg plana — "okupljanje pod jednu glavu svega u Kristu". Tko će onda reći da je Božji plan bio promašaj? Tko će onda reći da On nije zlo okrenuo na dobro, te natjerao gnjev ljudi i demona da Ga hvale?

Lik piramide ne samo da dobro služi svrsi prikazivanja savršenih bića, nego i dalje služi kao ilustracija prikazujući jednoću cjelokupnog stvorenja, jer će u ispunjenju Božjeg plana to biti jedno kada se postigne sklad i savršenstvo svega pod poglavarstvom Krista, Glave, ne samo Crkvi koja je Njegovo tijelo, nego i svemu na nebu i na zemlji. (Efežanima 1:10)

Krist Isus bio je "početak", "glava", "vršni kamen", "glavni (gornji) kamen ugaoni" ove veličanstvene građevine, koja je za sada tek započeta; a u sklad s linijama i kutovima vršnog kamena mora biti ugrađen svaki donji kamen. Bez obzira na to koliko bi moglo biti vrsta kamenja u ovoj građevini, bez obzira na to koliko različitih priroda može biti među Božjim sinovima, zemaljskim i nebeskim, svi oni, [A243] da bi Mu zauvijek bili prihvatljivi, moraju biti suobličeni slici Njegovog Sina.

Svi koji će biti u ovoj građevini moraju sudjelovati u duhu poslušnosti Bogu, te ljubavi prema Njemu i svim Njegovim stvorenjima (tako bogato ilustrirano na Isusu), u ispunjenju zakona — Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, umom, dušom i snagom svojom, i bližnjega svoga kao samoga sebe.

U tom procesu (kako Božja Riječ ocrtava ovo okupljanje pod jednu glavu svega, kako onog nebeskog tako i onog zemaljskog, pod jednom glavom), prvo je izabran Krist Isus, Glava; drugo, Crkva, koja je Njegovo tijelo. Anđeli i drugi duhovni razredi bit će rangirani sljedeći; zatim dostojanstvenici Izraela i svijeta. Počevši od onog najvišeg, uređenje će se nastaviti dok svi koji budu htjeli ne budu dovedeni u sklad i jedinstvo.

Jedna je posebnost u tome što je ovaj ispitani, glavni, ugaoni vršni kamen položen prvi i naziva se kamenom temeljcem. Time se ilustrira činjenica da je temelj svake nade prema Bogu i pravednosti položen, ne na zemlji, nego na nebesima. A oni koji su sagrađeni pod njim i sjedinjeni s tim nebeskim temeljem bivaju držani uz njega nebeskim privlačnostima i zakonima. I premda je ovaj poredak čista suprotnost nekoj zemaljskoj građevini, kako je samo prikladno da kamen, na čiju sliku cijela građevina treba biti načinjena, bude položen prvi. A kako je prikladno i to da shvatimo da je naš temelj postavljen prema gore, a ne prema dolje; i da se mi, kao živo kamenje, "ugrađujemo u Njega u svemu". Tako će djelo napredovati tijekom Milenijskog vijeka, dok svako stvorenje, svake prirode, na nebu i na zemlji, ne bude slavilo i služilo Bogu u skladu s linijama savršene poslušnosti. Svemir će tada biti čist; jer u onaj dan "dogodit će se da će se iskorijeniti iz naroda svaka duša koja ne posluša toga Proroka" — u drugoj smrti. (Djela apostolska 3:22, 23) [A244]

Šator u pustinji

Ista lekcija prikazana u Karti vjekova naučava se ovdje u ovom božanski uređenom tipu (slici), čije će se lekcije kasnije detaljnije ispitati. Postavljamo ga uz bok, kako bi različite razine ili koraci do Svetinje nad svetinjama mogli biti propisno zapamćeni ili cijenjeni, jer naučavaju iste korake koji su već detaljno ispitani. Izvan dvorišta Šatora leži cijeli svijet u grijehu, na izopačenoj razini, R. Ulaskom kroz "vrata" u "dvorište" postajemo vjernici ili opravdane osobe, na razini N.

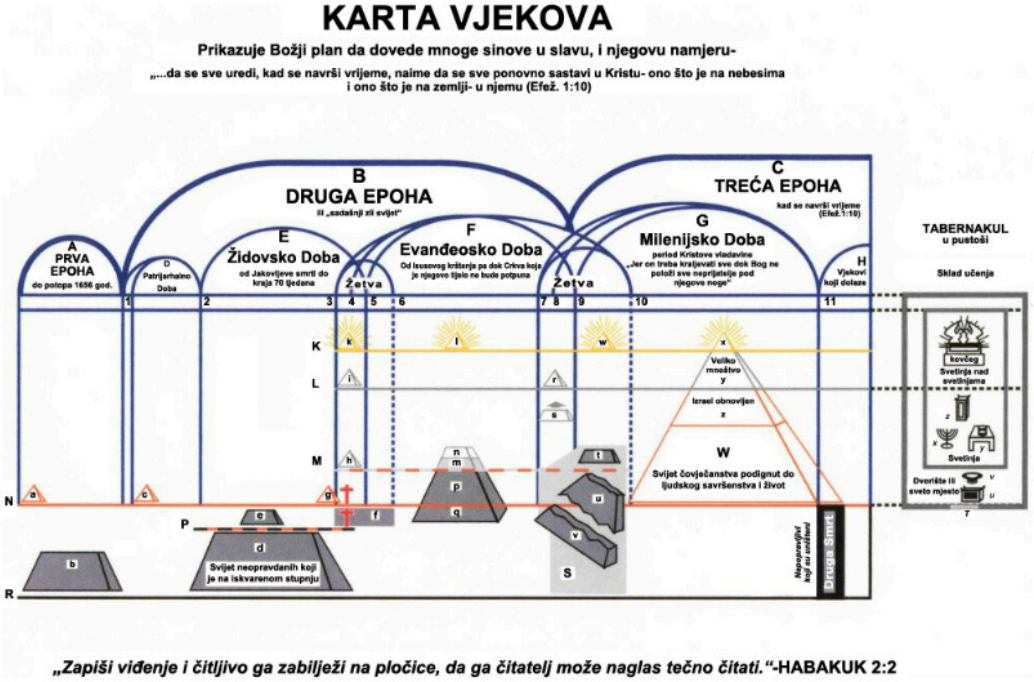
Oni koji idu naprijed u posvećenju dolaze do ulaza u Šator i, ušavši unutra (razina M), postaju svećenici. Oni su osnaženi "kruhom postavljanja", prosvijetljeni "svijećnjakom" i osposobljeni prinositi Bogu ugodan tamjan po Isusu Kristu na "Zlatnom oltaru". Konačno, u prvom uskrsnuću ulaze u savršeno duhovno stanje, ili "Svetinju nad svetinjama" (razina L), i tada bivaju sjedinjeni s Isusom u slavi Kraljevstva, razina K.

Blažena nada

Još malo samo, zemaljske bitke će prestati;
Još malo samo, njene suze bit će obrisane;
Još malo samo, i Jehovina će sila
Ovu tamu u Milenijski Dan pretvoriti.

Još malo samo, zla što ljude sada tlače
Sjećanjima na prošlost će pripadati;
Još malo samo, ljubav što ih otkupi
Njihov će plač u zahvalnu pjesmu pretvoriti.

Još malo samo! Sve bliže se primiče —
Svjetlije svitanje tog slavnog dana.
Hvala Bogu, svjetlo svakim satom biva jasnije,
Sjajući sve jače i jače do savršenog dana.

16. Lekcija

Koja je svrha Božjeg Kraljevstva na zemlji?

Božje Kraljevstvo će obnoviti cjelokupno stvarstvo u sklad s Njim, poučavajući čovječanstvo ljubavi, miru i pravednosti pod Kristovim vodstvom.

Pismo oslikava predivnu i ohrabrujuću sliku!

Danijel 7:14, 27: Tada mu je (Kristu) dana vlast, slava i kraljevstvo, da Mu služe SVI narodi, plemena i jezici... Njegovo je kraljevstvo vječno kraljevstvo i sve će mu vlasti služiti i biti mu pokorne.

Izaija 2:2-4: Dogodit će se u posljednjim danima da će gora doma GOSPODNJEG (Božja vladavina) biti utvrđena na vrhu gora (podređene zemaljske vladavine) i bit će uzvišena iznad bregova; i k njoj će se stjecati svi narodi. Mnogi će narodi doći i reći: Dođite, uzađimo na goru GOSPODNJU, u dom Boga Jakovljeva; On će nas poučiti svojim putovima, i mi ćemo hoditi Njegovim stazama. Jer će sa Siona (nebeska vladavina) izaći zakon, i riječ GOSPODNJA iz Jeruzalema (središte Božje zemaljske vladavine). On će suditi među narodima i ukoriti mnoge narode; oni će prekovati svoje mačeve u raonike, i svoja koplja u srpove; narod više neće dizati mač na narod, niti će se više učiti ratu.

Efežanima 1:9, 10: (Weymouth)... obznanio nam je... Božji milosrdni naum za vladavinu svijetom kada za to sazriju vremena – NAUM koji je gajio u vlastitom umu o OBNOVI CJELOKUPNOG STVARSTVA kako bi našlo svoju jedinu Glavu u Kristu; da, onoga što je na nebu i onoga što je na zemlji, da nađu svoju jedinu glavu u njemu.

Svrha Božjeg budućeg Kraljevstva na zemlji jest obnoviti cjelokupno stvarstvo u sklad i zajedništvo s Bogom. Pod vladavinom i autoritetom Isusa i članova njegovog tijela — budućih zemaljskih sudaca, svećenika i kraljeva — čovječanstvo će biti poučeno ljubavi, miru i pravednosti. To će uspostaviti društvo posvećeno služenju i poslušnosti Bogu.

Ključne pouke

Božje Kraljevstvo dovest će cjelokupno stvarstvo u sklad s Njim.
Čovječanstvo će, pod Kristovim vodstvom, biti u potpunosti razvijeno do stanja čistog srca koje Bog želi.

I BOG JE PLAKAO

Poglavlje 8

Navodni prigovori

Neki kažu da je Bog bio nepravedan što je sudio i osudio cijeli ljudski rod u ocu Adamu. Koja je bila alternativa? Stvoriti svaku od milijardi jedinki čovječanstva ponaosob i svakoj dati pojedinačnu kušnju? Sjetite se primjera djeteta i vruće peći. S obzirom na nedostatak iskustva, Božanska mudrost je znala da bi većina, ako ne i svi ljudi, bili neposlušni Bogu, baš kao i otac Adam. Tada bi bilo milijarde pojedinačno osuđenih grešnika, a ne samo jedan. Kako bi se spasilo takvu katastrofu, svaki grešnik bi trebao zasebnog otkupitelja.

Kakav bi to samo matematički izazov predstavljao! Ali Bog je, u svojoj beskrajnoj mudrosti, pronašao način da sve osudi u jednom čovjeku (Adamu) kako bi sve mogao otkupiti smrću jednog čovjeka (savršenog čovjeka Isusa). „Jer ako je grijehom jednoga smrt zakraljevala po jednome, mnogo će više oni koji primaju izobilje milosti i dar pravednosti kraljevati u životu po jednome, Isusu Kristu" (Rim. 5:17).

Užasna ljudska povijest

Neki se žale da su tragedije u povijesti bile užasne - ponekad nepodnošljive. Ako je Bog pun ljubavi, zašto barem nije ograničio njihovu ozbiljnost?

Psalam 76:10 uvjerava nas da Bog ograničava ljudski gnjev (ljudsku okrutnost prema čovjeku) samo na ona iskustva koja će Ga hvaliti - ostvarivanjem ciljeva Njegovog Plana za čovječanstvo. Sve ljudsko zlo koje je prekomjerno za školovanje čovječanstva bit će obuzdano. Zapravo, civilizacija bi samu sebe prekinula ili se negativno razvila iznova i iznova da nije bilo tog Božanskog obuzdavanja. Ali pouka o dopuštenju zla mora nužno biti stroga.

Čovjek mora jednom zauvijek naučiti - ne samo grešku grijeha, već i njegove strašne posljedice. Uglavnom se scenarij grijeha mora odigrati do najstrašnijih detalja kako bi se ova lekcija temeljito naučila. Nadalje, ovi strašni detalji posljedica grijeha moraju postati povijesne činjenice koje će se proučavati za vječnu dobrobit svih. Iskustva svakoga od nas nisu bila ista. To se očito odnosi na one koji su umrli kao bebe ili djeca. Zapravo, Sveto Pismo otkriva da će se ukupno ljudsko iskustvo s grijehom proučavati cijelu vječnost. Svakako, u Kraljevstvu, kada mrtvi uskrsnu, podijelit će se cjelokupno iskustvo cijelog čovječanstva. Kakva će motivacija biti ta složena povijest zla za nadahnuće svih da zavole puteve pravednosti!

Buduća stvaranja

Izaija 45:18 nas obavještava o Zemlji da ju je Bog „nije stvorio pustu, već ju je oblikovao za stanovanje". Logično je zaključiti da je to točno i za bezbroj drugih planeta u svemiru. Stoga, u budućim stvaranjima na tim planetima, inteligentna bića neće trebati iskustvo učenja s grijehom. Grijeh i njegov nastavak, zlo, više neće biti puka teorija. Grijeh i zlo sada su stvarna činjenica ne samo u povijesti Zemlje nego i u povijesti Svemira.

Živopisan prikaz ove povijesti bit će prenesen svim budućim stvaranjima. To je još jedan razlog zašto se scenarij grijeha mora odigrati do tako prljavih detalja na Zemlji.

Prizor anđelima

Anđeoske čete na nebu s velikom pozornošću prate dramu grijeha i zla kako se odvija na Zemlji. Anđeli prvenstveno kroz promatranje uče gorke posljedice grijeha. Da bi ova pouka temeljena na promatranju bila djelotvorna, mora se odviti do kraja u svojim jezivim detaljima.

Ograničavanje ozbiljnosti zla

Ipak, postoje načini na koje Bog ograničava ozbiljnost ljudskog iskustva sa zlom. Iz ljubavi, Bog je iskorijenio narode i čitave skupine ljudi prije nego što im je savjest postala nepovratno oštećena iskušavanjem zla (Post 15:16). Inače ne bi bilo savjesti na koju bi se Bog mogao pozvati kada uskrsnu u Kraljevstvu (Iv 5:28, 29).

Kako Deset zapovijedi, tako i propovijedanje Evanđelja za svjedočanstvo svim narodima, imali su ogroman utjecaj na moralne zakone naroda i time su ograničili praksu zla.

U svojoj knjizi Brzezinski podsjeća na to da je bezumno zlo 20. stoljeća bilo posljedica neviđenog znanja našeg vremena. Bog je ljubazno zadržao ovu eksploziju znanja do „Vremena kraja" (Dan. 12:1, 4). Ta eksplozija znanja postiže svoj Bogom zadani cilj - uništenje našeg društvenog poretka kako bi se otvorio put Božjem Kraljevstvu.

Zašto će Kraljevstvo uspjeti?

Ako je Adam pao na svom ispitu poslušnosti, kakvo je jamstvo da će čovječanstvo proći test za vječni život u Kraljevstvu? Temeljni razlozi za to su iskustvo s posljedicama grijeha i blagoslov što su pod vodstvom suosjećajnog Svećenstva.

Iskustvo

Faktor osobnog iskustva od ključne je važnosti. Adam nije imao iskustva s posljedicama grijeha. U Kraljevstvu će se svaka osoba jasno sjećati svake boli, tuge i tragedije, te će shvatiti njihov iscrpljujući utjecaj na um i tijelo. Svaki susret s ljudskom nečovječnošću proživljavat će se iznova i iznova dok budu komunicirali s tim istim pojedincima u Kraljevstvu. Kakav li će to biti izazov za svakoga - zatražiti oprost i oprostiti. Ovo je jedan od mnogih praktičnih načina na koje će naučiti razvijati ljubav jedni prema drugima. Kakav će osvježavajući kontrast biti život u Kraljevstvu kada budu doživjeli nagrade za zdravlje, mir i sreću za pravedan život.

Također, Sotona, onaj koji je Evu odveo "slatkim putem prevare", bit će svezan kako više ne bi mogao zavoditi narode do kraja Kraljevstva.

Suosjećajno svećenstvo

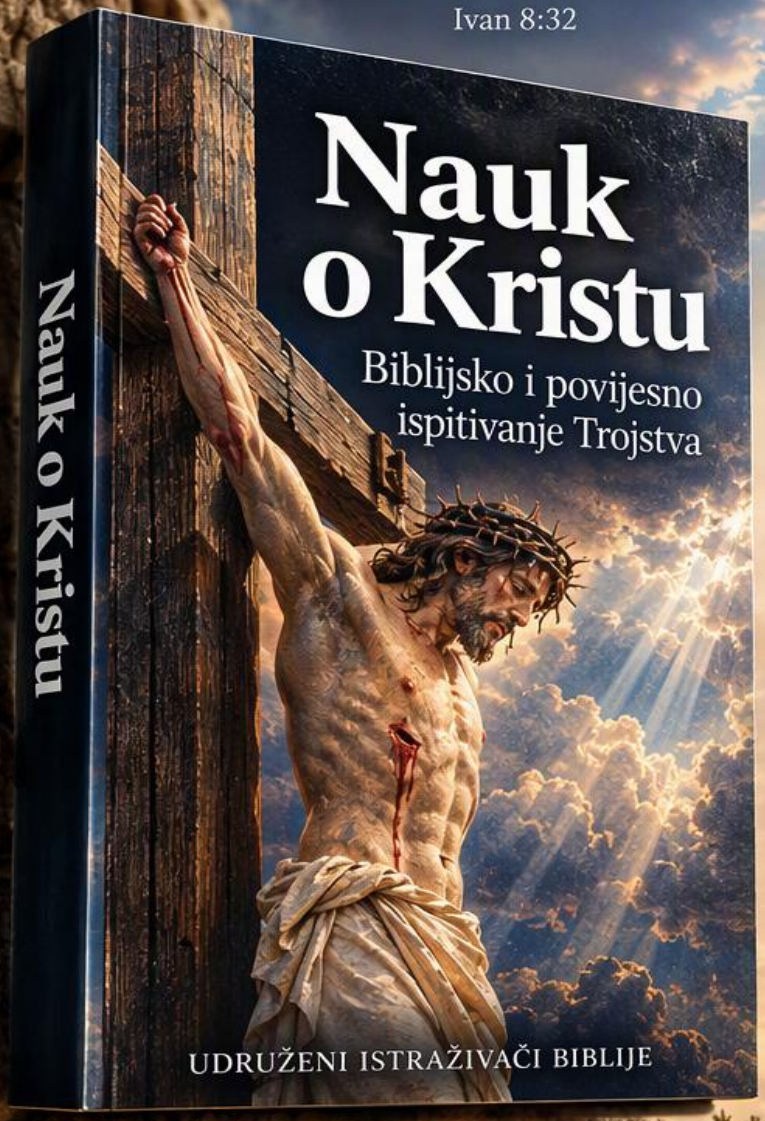
Čovječanstvo će biti u rukama Isusa i Njegove Crkve (Njegovih vjernih sljedbenika) koji će biti Kraljevi i Svećenici za svijet. Zamislite samo biti u rukama Kralja Isusa - Kralja koji je bio spreman umrijeti za svoje podanike kako bi oni imali život. Sjetite se suosjećanja koje je razvio prema grešnicima kroz patnje koje je pretrpio od njihovih ruku. Što su mu se više suprotstavljali i nanosili mu zlo, to je više učio razumjeti ih i voljeti ih. Razmislite i o tome da će čovječanstvom vladati i pomagati mu članovi vjerne Crkve, koji će biti pridruženi vladari i svećenici. Oni su nekoć bili su-grešnici - predstavnici svake vrste čovječanstva. Doživjeli su svaku vrstu tragedije koju je čovjek pretrpio. O, kakav će samo poticaj biti saznanje da ih članovi Crkve razumiju i da im mogu pomoći izbaviti se od svakog iskušenja neposlušnosti!

S obzirom na to da će čovjekovo prijašnje iskustvo s grijehom i pomoć suosjećajnog svećenstva u Kraljevstvu biti tako djelotvorni, Biblija govori o onima koji steknu vječni život da će biti brojni kao „pijesak na obali morskoj" (Post. 22:17, 18). Da, iskustvo sa zlom omogućit će golemoj većini čovječanstva da dijeli radosti vječnosti.

Kada ispitivanja Tisućgodišnjeg kraljevstva budu gotova i čovječanstvo stane na prag vječnosti, osvrnut će se na vrijeme dopuštenja zla i zahvalit će Bogu za svaku tragediju i svaku tugu. Kakva neprocjenjiva pouka! U usporedbi s vječnošću, to će se činiti kao puki trenutak. A kada Bog obriše „svaku suzu s njihovih očiju, i više ne bude smrti, ni tuge, ni plača" (Otkr. 21:4) - tada će i Bog prestati plakati.

„Upoznajte istinu i istina će vas osloboditi.”
Ivan 8:32

KNJIGA KOJA ODGOVARA NA NAJVAŽNIJA PITANJA NAŠEG VREMENA!

Nauk o Kristu

Biblijsko i povijesno ispitivanje Trojstva

Je li Isus Krist jednak Bogu? Što Biblija doista uči? Ova vrijedna knjiga pruža jasno, temeljito i dobro dokumentirano biblijsko i povijesno istraživanje nauka o Kristu, s posebnim osvrtom na razvoj i podrijetlo nauka o Trojstvu.

- **Temeljito biblijsko istraživanje**
  Utemeljeno na Svetom Pismu
- **Povijesni pregled razvoja nauka**
  Od apostolskog doba do crkvenih sabora
- **Jasni i logični zaključci**
  Bez predrasuda – samo činjenice
- **Za svakog iskrenog tragača za istinom**
  Prikladno za osobno proučavanje i razgovore s drugima

NARUČITE SVOJ PRIMJERAK VEĆ DANAS!
i istražujte biblijsku istinu!

„Tko god ide naprijed i ne ostaje u Kristovom nauku, nema Boga; onaj tko ostaje u nauku, ima i Oca i Sina.”
2 Ivanova 9

Ova knjiga pomoći će vam da dublje razumijete osobu Isusa Krista, Božji plan spasenja i razloge zbog kojih se mnogi važni nauci razvijaju tek stoljećima nakon apostolskog doba.
Čitajte. Proučavajte. Provjeravajte u Bibliji. Otkrivajte istinu.

ISTINA OSLOBAĐA | **RASTITE U VJERI** | **DIJELITE S DRUGIMA** | **BUDITE KAO BEREJCI** Djela 17:11

„On nije ovdje, jer je uskrsnuo.”
Matej 28:6

UDRUŽENI ISTRAŽIVAČI BIBLIJE
Kneza Branimira 18, 44010 Sisak – HRVATSKA
Za istinu. Za sadašnjost. Za vječnost.

098-199-4362
info@istrazivacibibliji euhrvatskoj.com
www.istrazivacibibliji euhrvatskoj.com

Skenirajte QR kod i posjetite našu web stranicu!